

Nilgün Takla Güvercini 9 Bölüm

– GülsenTunçka · 14 Mart 2017

Heyecanla konuşmasına devam eden kız - Mezarlığa amcamla girdik ya, bizim güvercinler gibi takla güvercinleri vardı, demek mezarlığa doğru uçmaları, sahiplerini aradıkları içinmiş, annemin ve babamın üzerinde dönmeye başladıklarında da bizim evcil güvercinler olduğunu anladık, kedi ve köpeklerin sahiplerine düşkünlüğünü gazete haberlerinde okuyordum ama güvercinleri bilmiyordum. Teyze Ayşe hanım - Olur mu hiç, tüm canlıların koku alma duygusu vardır, senin köpeğin Ateşte aynı kızım, eve gelen her kimse kokluyor, yabancı olduğunda havlamıyor mu? Sen veya bizler - Tamam Ateş, dediğimizde havlaması kesiliyor.

Hadi bakalım, ben mutfağa geçeyim, sen bana yardım ederken, ikimiz birazda laflarız, köye geldiğimizden bu yana sende bir takım değişiklikler var, öyle merak ve korku arası yüzüme bakma, sen yemeğini yerken, zaten mutfaktayız. Nilgün - İyi ki de aklıma getirdin teyze, önce Ateşin yemeğini verip suyunu da değiştireyim yoksa karnımı doğru dürüst doyuramam. Teyze Ayşe - Canım, ben hem Ateşin yemeğini ve suyunu verdim, güvercinleri dahi yemledim. Eniştene sor, yemek yiyecek mi?

Mutfağa giren Emin efendi - Kolay gelsin hanım, ne iyi ettikte mezarlığa gittik, ilk haftalarda işsizlikten gına gelmiş, pek sıkıntılıydım ama şimdilerde köye iyice alıştım. Nilgün kızı da her gün mezarlığa götürmeye söz verdim. - Nilgün'ün; Sağ ol eniştem deyip boynuma bir atlışı var görme gitsin! Ben kahveye doğru gidiyorum, Himmet efendinin, tarlasında anız yakılacakmış, biraz tavla oynar sonra da onlara yemeğe gideceğim, hanımı sizleri de çağırmış, akşam bizim oğlanı yollayıp haber veririz dedi. Ayşe hanım - Bakalım, hele hayırlısıyla bir akşam olsun da gideriz. İyi bakalım selametle git, selam söyle Himmet efendiye.

Nilgün eniştesinin mutfaktan çıkması ile, heyecanla teyzesine - Bendeki bazı değişiklikleri aslında görebiliyorum teyzeciğim. Kendimi yaşatlarımdan daha da olgun buluyorum, eskisi gibi sık ağlamıyorum. Annem, babam ve ablam için daha fazla dua ediyorum. Ayşe teyze - Evladım, bu dünya dualarla ayakta duruyor, Yüce Yaradan tüm insanları farklı şekillerde sınar. Bak! Koca köyde depremden hasar gören bir kaç evin yaralananların, onlarca kişinin yaralanmaları haricinde sadece; Annem, babam ve kız kardeşin vefat etti, neden? Bahanesi ise; Toprak kayması! Yolda yürürken kimisine araba çarpar, kimisinin başına saksı düşür ölür, kimisini de tarlada kene sokup ölür, ve daha neler, neler. Yani ölüm bir kez alınımıza yazılmaya görsün, tecellisi mutlaka yerine gelir. Dua etki, Allah cc bizi insan olarak yaratmış, dünyada her ne var ise bizler için yaratıldı, hayvanların ne sevabı nede günahı var, hal böyle iken onlar dahi doğarken dünyaya öksüz olarak gözlerini açmıyor mu? Şükür etki, bizler varız teyzem, Allah'ın izniyle sana bakıp büyütürüz. Enişten eskiden olduğu gibi, kasabaya gidelim diye bana baskı yapmıyor, kendi giderse gidip evi kontrol mu ediyor, arkadaşlarını ziyaret mi ediyor, artık kendisi bilir, sende okulunu burada bitir, çünkü gönlüm bundan yana. Daha olgunlaştım derken, tam anlayamadım Nilgün geçen gün

seni banyo yaptırırken göğüslerinin biraz belirgin olduğu dikkatimi çekti, belkide regl olacaksın. Ben senin anne yarınım, böyle bir durumda ilk açılacağı kişi, elbette benim kızım. Nilgün utanıp gözlerini kaçırarak - Yok teyze olmadım, geçen yıl ablam olduğunda aynen senin bana dediğin gibi, annemde ablama aynı senin gibi öğüt vermişti. Bana güven verdin, teyzem olduğun için kendimi şanlı hissediyorum. Tebessüm eden teyze Ayşe hanım - İki minik yeni doğmuş hayvanın gerçek yaşam öyküsünü sana anlatayım da dinle, bir nevi kissadan hisse!

Geçen yıl Tv de görmüş ve de çok etkilenmişim, Avrupa'nın bir yerinde, ormanda gezen, doğa tutkunu köylüler çakal ve kurt eniği bulmuşlar. Aralarından iki kişi, bu yavruları büyötmek istemiş, diğçerleri de - Kim isterse onlar alsın demiş, bizler çok besleyip doğaya saldığ. Neyse, her ikisini de büyüten iki ayrı köylü hayvanlar büyüdüklerinde onları buluşturmak ve reaksiyonlarını ölçmek istemişler. Doğada ki yırtıcı çakal ile kurt genelde anlaşamaz ve de saldırgan kişilikleriyle bilinir, özellikle de çakalın. Tabi, köylüler merak içerisinde, acaba birbirlerine saldırır mı diye biraz da olsa korkuları varmış, fakat korkulan olmamış, yavru kurt sevimli köpek gibiymiş. Çakal yavrusunu besleyen köylü - Onu eve götürdüğümde, karım biberon gibi şişe buldu ama maalesef meme ucu olmadığından dolayı minik yavruyu doyuramadık, aklıma bizim köpeğın yavruladığı geldi ve onu köpeğçe hafifçe yaklaştırdık, kabul edip etmeme konusunda da sürüncemede kaldık, çünkü onun kokusu, kendi yavrularının kokusu gibi değildi. Ama köpeğimizin o anaç ve doyurma içğüdüsü yok mu? Çakal yavrusunu yalayınca, onu kabul ettiğini anladık, çakalı kurt köpeğimiz büyüttü.

Nilgün - Teyze, seni dinlerken öğretmeni dinler gibi beni ne güzel bilgilendirdin, okula gittiğimde, dinlediklerimi arkadaşlarımla birlikte, öğretmenimize de anlatacağım. Bizi Tv programlarına ve haberlere babam alıştırmıştı, önce çocuk programları, sonra da bilgilennemiz için haberleri ben ve ablama izlettirip zihnimizi geliştirirlerdi. Köye gazete gelmezdi fakat babam kasabaya her gittiğimde alırdı. Babam; Gazeteyi önce anneniz okusun sonra siz derdi ama ablamla ben annemin önünden gazeteyi çekip, merakla haber ve magazinın içine düşerdik. Özür dilerim teyzecim, bir türlü çakal ve kurt'un öyküsünü sözünü keserek anlatmana mani oldum. Peki, kurt yavrusu da mı aynı şekilde büyümüş? Ayşe teyze - Yok kuzum, evin iri, cins orman kedisi, kurt yavrusunu emzirmiş.